

Motywacja a TIK-anie, czyli jak radzić sobie w świecie „cyfrowych” uczniów na lekcjach języka obcego

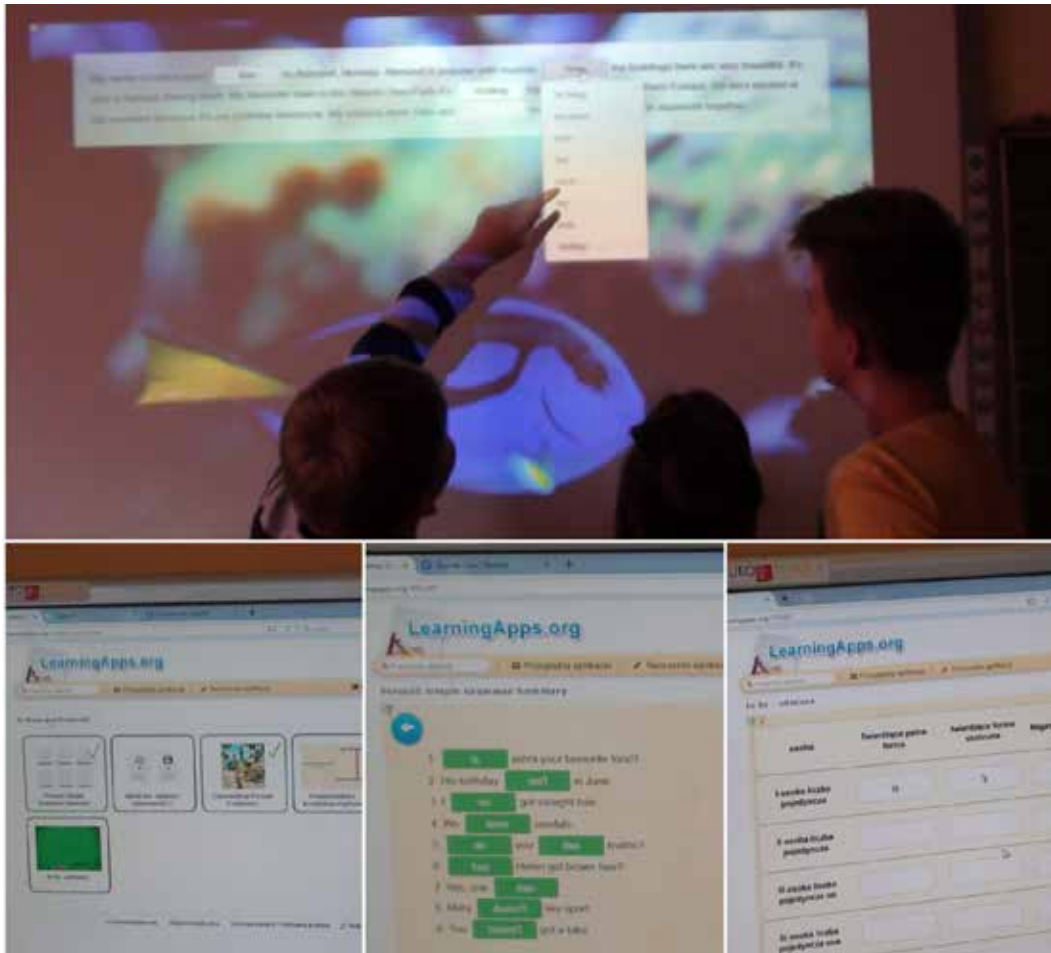
Katarzyna DRABAREK

Motywowanie współczesnego ucznia do aktywnego udziału w lekcjach i nauki to wyzwanie dla współczesnego nauczyciela. Każdy z nas stosuje coraz nowsze metody i techniki nauczania, ale które z nich przynoszą spodziewany rezultat? W mojej szkole sprawdzonym sposobem jest wykorzystywanie narzędzi TIK na lekcjach języka angielskiego. Technologie informacyjno-komunikacyjne w nauczaniu to obecnie wymóg stawiany nie tylko przez podstawę programową, ale przede wszystkim przez uczniów, którzy wykorzystują bliskie im narzędzia: Internet, telefon komórkowy, gry.

W szkole od roku funkcjonuje blog dla uczniów i nauczycieli z ćwiczeniami z języka angielskiego.

Forma ta pozwala na komunikację na odległość nauczyciela z uczniami oraz wymianę materiałów pomiędzy nauczycielami. Uczniom szczególnie przypadły do gustu aplikacje Quizlet, Kahoot, LearningApps, Quizziz. Poza nauką oferują one możliwość przeprowadzenia interaktywnych quizów, a rywalizacja online motywuje do osiągania coraz lepszych wyników. Uczniowie uwielbiają kartkówki z wykorzystaniem kart „Plickers”, kody QR na rozgrzewkę – jest to sposób na rozbudzenie ich entuzjazmu do nauki. Sytuacje, w których uczniowie upominają się o kartkówkę czy dodatkowe zadania nie są rzadkie i cieszą nauczyciela. Dzieci często wychodzą z inicjatywą i same próbują tworzyć zadania dla siebie i innych uczniów.

Przy wykorzystaniu w procesie nauczania narzędzi TIK nie sposób nie wspomnieć o projektach międzynarodowych eTwinning. Zakładają one nabycie umiejętności cyfrowych jako formy komunikacji z uczniami z innych państw partnerskich. W jednym z realizowanych projektów klasa piąta przez pół roku korzystała z telefonów komórkowych w rywalizacji online na platformie Kahoot! sprawdzając swoją wiedzę o kulturze brytyjskiej i amerykańskiej.

Co TIK-owanie oznacza dla samych zainteresowanych – uczniów? Zapytani o to, często wymieniają „nauczenie przez zabawę”, „większą motywację, chęć do nauki w domu”, „fajniejsze lekcje”, „możliwość nauki nie tylko z książki”, „rozwijanie umiejętności korzystania z Internetu”, „wygoda”, ale również wskazują na aspekt, że „mogą się czymś w końcu wykazać” gdyż dzięki znanej sobie formie, jaką są gry, Internet, uczniowie nawet mniej zdolni mają szansę zabłysnąć.

Dzięki blogowi komunikacja jest szybsza i bardziej efektywna. Wirtualne klasy dają uczniom poczucie

przynależności do grupy oraz motywują do działania i nauki. Poprzez tworzenie własnych zadań uczniowie nabywają umiejętność samodzielnego uczenia się. Wykorzystanie języka angielskiego w bezpośredniej komunikacji z partnerami w projektach mobilizuje uczniów do nauki języka. Korzystanie z narzędzi cyfrowych poprawia komunikację między uczącym się a nauczycielem. Uczniowie postrzegają nauczyciela nie tylko jako osobę wymagającą od nich wiedzy, ale osobę, która ma za zadanie pomóc im nauczyć się uczyć, która stara się poznać i zrozumieć ich świat. Śmiało można stwierdzić, że nauczyciele, którzy próbują wdrażać bliskie uczniom rozwiązania cyfrowe, pozytywnie wpływają na budowanie efektywnej komunikacji w szkole.

Katarzyna DRABAREK jest nauczycielką w Szkole Podstawowej nr 6 z Oddziałami Integracyjnymi im. Władysława Broniewskiego w Siedlcach, realizatorką projektu: „eTwinning – droga do sukcesu ucznia i nauczyciela”.